Ao. 1856. **No. 137.**
Donderdag **13 November.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

RESOLUTIE

van den 10n. November 1856 No. 1419.

DE GENERAAL-MAJOOR TITULAIR, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*;

Gelezen hebbende de missives van den waarn. Procureur Generaal, ddo. 18 October jl. La. A No. 680, en enzs.

Overwegende:

dat sedert eenigen tijd bij wijze van proef, slaven die door hunne meesters ter afstraffing aan de bevoegde ambtenaren werden overgeleverd, in overeenstemming met de meesters, in plaats van de aangevraagde straf van zweepslagen te ondergaan, tot die van opsluiting voor eenige dagen met dwangarbeid aan publieke werken zijn verwezen geworden;

dat hij met genoegen de gunstige resultaten van deze proef heeft waargenomen. Zoo eenerzijds de meesters toejuiching verdienen, dat zij medewerken, om de toepassing van de straf van slagen te doen afnemen, is het aan de andere zijde ook gebleken, dat de straf van gevangenis met dwangarbeid op de slaven—, hoe bevreemdend het ook moge schijnen—, indrukwekkender is dan die van slagen;

dat hetzelfde gebleken is, wanneer de slaaf die met opsluiting gestraft wordt, in plaats van gedurende deze opsluiting werkeloos te blijven, tevens tot arbeid genoodzaakt wordt;

dat boven de voordeelen, uit het oogpunt der zedelijkheid hierdoor verkregen, ook het algemeen belang bevorderd wordt, wanneer de aldus gestrafte slaven tot werken van openbaar nut worden gebezigd;

terwijl ook het belang der meesters in 't bijzonder, kan worden bevoordeeld met de ontheffing der anders door hen te dragen kosten voor de bestraffing van hunne slaven, wanneer deze, in plaats van met slagen of enkel opsluiting, worden gestraft met opsluiting en dwangarbeid ten behoeve van de openbare dienst;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Behoudens de verpligting tot strikte naleving der bestaande reglementen omtrent de behandeling der slaven;

A. te bepalen:

1o. De meesters, welke, in de gevallen, waarin zij geregtigd zijn te vorderen dat hunne slaven met opsluiting of zweepslagen gestraft worden, er in toestemmen, dat, bij geschiktheid van hunne slaven tot veldarbeid, de straf van slagen en die van opsluiting met of zonder boeijen, worde vervangen door die van *opsluiting met of zonder boeijen en dwangarbeid aan openbare werken volgens beschikking van de policie*, gedurende den tijd, bij de reglementen veroorloofd, worden ontheven van de kosten van arrest, custodie, voeding en ontslag; welke kosten door de koloniale kas worden gedragen.

2o. Onder *dwangarbeid op een der lands etablissementen*, bedoeld bij artikel 17 van het reglement op de behandeling der slaven te *Paramaribo* en in *Nw. Rotterdam*, en bij artikel 30 van het reglement op de behandeling der slaven op de plantagen en gronden (Publicatie dd. 30 Augustus | 17 September 1856 Gouv. Blad No. 10) wordt mede begrepen; dwangarbeid te *Paramaribo*, *Nieuw Rotterdam* of te *Coronie*.

3o. De tot openbare werken veroordeelden zullen onder streng toezigt der Policie staan. Alle gesprek gedurende den arbeid en gedurende de schofttijden, anders dan met hunne opzieners, zal streng worden belet.

Bij eenstemmig goedvinden van het Hoofd der politie en van den meester des slaafs, zullen de gestraft wordenden als schandteeken dragen een op borst en rug hangende linnen lap, aan beide zijden gemerkt met de letters **D. A.** (dwangarbeid)

Alle wangedrag of onwilligheid tot werken der gestraft wordenden, wordt door de policie streng gestraft overeenkomstig de bestaande bepalingen.

4o. De onthouding of beperking van versnapering of toespijs volgens § a van art. 17 van het reglement op de behandeling der slaven te *Paramaribo* en in *Nw. Rotterdam* en volgens § a van art. 30 van het reglement op de behandeling der slaven op de plantages en gronden (Publicatie dd. 30 Augustus | 17 September 1856 G. B. No. 10) is niet van toepassing op hen, welke dwangarbeid verrigten.

B. Enzs.

En zullen hiervan afschriften worden gezonden aan enz. en Extract in het Gouvernements-Advertentie Blad worden geplaatst.

Paramaribo, den 10 November, 1856.

Voor Extract uit het Gouvernements-Journaal,
De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 12 November 1856.

Bij Koninklijk besluit van den 2den October jl. No. 65, is tot *Procureur Generaal* in de kolonie *Suriname* benoemd, de Heer Mr. J. W. Gefken, Advokaat-Generaal bij het Provinciaal Geregtshof in *Zuid-Holland*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 12 November 1856.

Bij Gouvernements resolutie van den 8n. dezer maand No. 1417, is de bevelvoerder van de onlangs gestrande Koloniale Schoner *Curaçaonaar*, L. Wildschut, voorloopig op *Wachtgeld* gesteld.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 12 November 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 11n. dezer maand No. 1424, is bepaald, dat de *Commissie tot klassificatie van de schatpligtige Ingezetenen in de belasting op het personeel*, bedoeld bij art. 6 der Publicatie van den 14 October 1850 (G. B. No. 15), voor het jaar 1857, zal bestaan:

Uit den Administrateur van Financien als *Voorzitter*.

En uit de Heeren:
H. J. Blancke,
H. Degenhardt,
J. Frouin en
J. P. Haase Jr., —als *Leden*.

En de Heeren:
J. G. Meurs, en
G. Duijckinck, —als *plaatsvervangende Leden*;

terwijl aan opgemelde Commissie als *Scriba* is toegevoegd, de Heer J. W. Engelbrecht, 2e. Commies ter Administratie van Financien.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 12 November 1856.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer Kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, aan de navolgende slaven, als:

1o. Aan de slavin, *Susanna*, geboren in 1821, dochter van *Calipso*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan W. Vlijtman.

2o. Aan de slavin *Antje*, geboren in 1808, dochter van *Première*, toebehoord hebbende aan H. Kamerling (nu boedel).

3o. Aan de slavin *Martha*, geboren in 1812, dochter van *Rebecca*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. V. Zweever.

en 4o. Aan den slaaf *Cupido*, geboren in 1796, zoon van *Asetta*, toebehoord hebbende aan den houtgrond *Overtoom en Vreeland*, divisie *Para*;

En dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren, van:

1o. *Johanna Susanna Niels.*

2o. *Elisabeth Antje Erling*.
3o. *Martha Zweever*.
en 4o. *Joseph Cupido Sorijs*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.
12 Nov. Van den slaaf *Johannis*, geboren in 1808, (moedersnaam onbekend), toebehoorende aan Evert Brand.

Van de slavin *Maria*, geboren in 1824, dochter van *Frederika*, en haar kind *Johan*, geboren in 1847, toebehoorende aan plantaadje *Accaribo*, (divisie *Para*.)

Van den slaaf *Louis*, geboren in 1805, (moedersnaam onbekend), toebehoorende aan plant. *Alkmaar*, (divisie *Beneden Commewijne*,) ½ aandeel aankomende den boedel A. Ferrier.

Van de slaven: *Jacobus*, geboren in 1838 en *Evert*, geboren in 1839, kinderen van *Henriette*, toebehoorende aan plantaadje *Vreeland* (divisie *Boven Suriname en Thorarica*.)

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste afkondiging.

Transporten.

[14015] Den 7den November 1856, C. Kalden aan C. H. Boschman, van het bloote Erf aan de *Drambranders gracht*, N. W. La. E. No. 174. O. W. La. D No. 867.

Den 12den, J. A. Kross, nom. ux. aan J. C. Diekman, van het Huis verdeeld in *twee* Kamers met het Erf, in de 1e. Buitenwijk No. 51*a*. O. W. La. A No. 115.

Paramaribo, den 12 November 1856.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

[14228] De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 14n. November 1856, des voormiddags te *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De Slavinnen *Frederika* en *Frida*, aankomende J. J. Esser.

De Slavin *Maria*, aankomende den Boedel R. S. Jessurun.

Paramaribo, den 12 November 1856.
SIMON ABENDANON Sz.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

Rotterdam, 15 October.

De afgetreden gouverneur generaal van Ned. Indië, Mr. A. J. Duijmaer van Twist, is den 30n. September met het schip *Rotterdam*, in welstand hier te lande terug gekeerd. Na bij den koning te zijn toegelaten, die hem het grootkruis van de orde van den Eikenkroon schonk, is hij naar Deventer vertrokken, waar zijne medeburgers hem met ongemeenen luister ontvingen.

— Te Amsterdam is een beurscommitté opgerigt, dat een reglement betreffende den handel in openbare fondsen zal handhaven en de prijsnotering opmaken; wijders zal het zorgen dat bedriegelijke fondsen van de beurs uitgesloten worden; het zal uitspraak doen in alle geschillen die in den fondsenhandel ontstaan en de belangen der fondsenhouders, zoowel hier als buitenlands, behartigen.

— Er heeft op den Rhijnspoorweg te Utrecht, aan de Jeremiabrug, een belangrijk ongeluk plaats gehad. De wachter aan die brug, liet eenige schepen passeren, toen de goederentrein van Amsterdam aankwam. De conducteur of machinist van dien trein merkte het sein, dat de weg niet veilig was, niet op. Ofschoon de wachter de brug dadelijk trachtte te sluiten, zoo was zij nog niet half toe, toen het locomotief er over moest. Het locomotief reed de brug aan stukken en viel vervolgens met de tender in het water. De machinist en de stoker redden zich door in het water te springen, waaruit zij spoedig opgevischt werden, terwijl niemand der passagiers letsel had bekomen; maar de brug (een kunstwerk) was onbruikbaar geworden. Men heeft ontzaggelijke maatregelen moeten nemen, om eene stremming in de dienst te voorkomen. Men schat dat dit ongeluk aan de Maatschappij, wegens herstellingen en schadeloosstellingen, meer dan een ton gouds zal kosten. Het locomotief en de tender heeft men acht dagen later met enorme inspanning uit het water gehaald. De feesten ter officieele opening der geheele lijn van Amsterdam naar Keulen, welke op den 17n. dezer bepaald blijft, zullen vier dagen duren. De koning heeft het paleis te Amsterdam beschikbaar gesteld tot het geven van een feestmaal, door de Nederlandsche regering. Te Keulen zal o. a. de Dom geïllumineerd worden; te Rotterdam geeft de handelsstand een feest.

— Men verneemt dat een Amsterdamsch horologiemaker eene brug voor spoorwegen heeft uitgedacht, waarop ongelukken schier ondenkbaar zijn, want het locomotief van welken kant het ook kome, sluit zelf de brug. Ook om de minkostbaarheid moet de brug zich aanbevelen. De naam des uitvinders is nog onbekend.

— Voor de noorderspoorwegen is het voorloopige waarborgkapitaal thans gestort en ook voor den spoorweg van Amsterdam naar het Nieuwe Diep, is de voorloopige concessie verleend aan de HH. Morel c. s. te Parijs. Het station zal te Amsterdam, buiten de Leidsche poort, opgerigt worden. Wijders is bepaald dat de weg in verband moet gebragt worden met het Noord-Hollandsche kanaal en met den Rhijnspoorweg, en mogt eenmaal het breede spoor van den Hollandschen spoorweg in een smal veranderd worden, dan ook met dezen spoorweg. De weg zal loopen door de Zaanstreek, langs Castricum en Alkmaar.

— Den 10den en 11den October is te Amsterdam met veel luister gevierd, het feest van Mr. Willem Bilderdijk's geboorte. De heer Mr. Js da Costa heeft bij die gelegenheid eene redevoering gehouden, wier verheven strekking den grooten meester zoowel als den voortreffelijken leerling waardig was. Reeds is de wensch te kennen gegeven dat die rede spoedig in druk moge verschijnen.

— Op den nacht van 13 op 14 Oct. is te Utrecht in bijna zestigjarigen ouderdom overleden de heer P. P. Roorda van Eysinga, een man wiens eervol leven geheel en al aan het vaderland was gewijd. Bij Waterloo moedig in de wapenen, op Java hoofdambtenaar, jaren lang te Breda, als hoogleeraar aan de koninlijke militaire academie, een ijverig onderwijzer der Maleische en Javaansche talen, land en volkenkunde; eindelijk sedert den laatsten tijd, in welverdiende rust, steeds dubbel werkzaam, zoo voor het belang van Indië als ten nutte van velerlei goede zaken, in het algemeen, maar bovenal ten genoege zijner talrijke vrienden en tot vreugde van zijn hem innig liefhebbend gezin. — De overledene verwierf zich het ridderkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, het doctoraat (*honoris causa*) in de letteren aan de Leijdsche Hoogeschool en het lidmaatschap van onderscheiden geleerde genootschappen, zoo binnen als buitenslands. Maar méér dan dat alles nog, zag hij zich omringd door de achting en liefde van zijne medeburgers en van allen die een braaf en verdienstelijk man weten te schatten op zijnen waren prijs.

— Men verneemt dat het personeel der ambtenaren bij het Ministerie van Koloniën zal vermeerderd worden. — Men verwacht ook weder eene promotie bij de infanterie van het leger.

— Dezer dagen bevonden zich te Rotterdam ongeveer een tweehonderdtal vreemde soldaten, afkomstig van het Engelsche vreemden legioen uit de Krim. Zij ontvingen bij den Engelschen consul alhier het restant van hunne gage, maakten gedurende eenige dagen goede sier en verteerden massa's geld; namen vervolgens dienst onder onze koloniale troepen en zijn grootendeels nu reeds te Harderwijk bij het algemeen werfdepot.

— De Oost Indische mail, den 3den October in Nederland aangekomen, bragt berigten mede tot den 10den Augustus. Onder anderen verneemt men het verbranden van het Rotterdamsch schip *Banka*, met coolies aan boord, op de reede van Maccao, en onder de vreesselijkste omstandigheden. De bijzonderheden komen op het volgende neder:

De *Banka*, van 700 last, gevoerd door kapt. Hoogeveen Heijmans, kwam omtrent eene maand geleden (de depêche is gedagteekend Hong Kong 10 Augustus), met ongeveer 400 coolie-emigranten voor Havana, te Maccao terug, na een vreesselijken storm te hebben doorgestaan, tengevolge waarvan zijne lading door elkander geworpen en de watervaten lek geraakt waren. Hier werd het schip gerepareerd, terwijl de gezaghebbers de strengste waakzaamheid in acht namen, om te verhinderen dat de coolies zich naar den wal begaven, uit vreeze dat ze zouden ontvlugten. Hoe misnoegd zij ook waren, bleven zij gedurende drie weken rustig, toen eensklaps de kapitein door een Chineeschen doctor gewaarschuwd werd, dat er een onheil broeide. Ten einde op zulk eene gebeurtenis als eene muiterij voorbereid te zijn, werden de kleine wapenen op het achterdek geplaatst, en twee kanonnen, met scherp geladen, met de tromp naar het voorste gedeelte van het schip gerigt.

Omstreeks 9 uur, des avonds van den 8sten begon de rustverstoring; de equipage nam de wijk naar het achterdek. De kapitein schoot eerst een paar malen over boord, doch daar dit geene uitwerking had en de coolies, onder het uiten van een vreesselijk gegil, gewapend met handspaken, steenen (van de kombuizen los gesleurd) enz. op hem afkwamen, gaf hij zijnen manschappen bevel vuur te geven, en terstond daarop werd de woedende menigte met schoten uit de twee kanonnen, de geweren en pistolen der equipage, begroet. Dit had ten gevolge dat de opstand voor het oogenblik gedempt werd; en de coolies naar onder in het ruim gedreven werden. Nu dorstten deze naar wraak, en staken het schip in brand. In weinige minuten tijds stegen de vlammen van uit de luiken van het voordek. Een vreesselijk bloedbad volgde; de coolies vlogen naar het dek en vermoordden al de schepelingen benevens den kapitein. Spoedig was het schip van voren naar achteren in lichtelaaije vlam. Omstreeks een uur daarna viel de groote mast met een oorverdoovend geraas naar beneden, vervolgens de voor en bezaanmast, ter-

wijl omstreeks middernacht de magazijnen met eene vreesselijke ontploffing in de lucht vlogen. Van het geheele schip waren niet anders dan de hier en daar geslingerde brokken te zien. Van de 500 menschen die aan boord van hetzelve waren (de equipage en pasagiers medegerekend), ontkwamen slechts 150; de overigen zijn vermoord, verbrand of verdronken. Dit voorval heeft eene groote sensatie te Hong Kong te weeg gebragt.

Engeland.

De *Morning Herald* somt de verscheidene onheilspellende teekens op, die zich nu aan Europa's politieken horizon dreigend voordoen. "Rusland," zegt het blad, "zal berusten in een wachtend spel en de gebeurtenissen de kaart voor zich laten spelen; en zekerlijk schijnt derzelver hand, indien wij mogen oordeelen naar de tegenwoordige verwikkelingen van Europa, eene sterke te zijn.

1. Rusland heeft de Donau vestingen geslecht, welke het verpligt was, — wij zeggen dit wel bedacht — overeenkomstig alle vroegere voorbeelden, ongeschonden terug te geven; en de bondgenooten hebben geene schadevergoeding geëischt.

2. Het weigert de grensscheidingslijn te laten trekken ten noorden van Bolgrad, welke dat rijk volkomen van de Donau verplaatsen zou — het groote punt betwelk wij zouden gewonnen hebben — en eischt eene grensscheiding welke hetzelve veroorlooft om de volle gemeenschap met die rivier te behouden.

3. Rusland dringt er op aan om de kwestie van het Slangen-Eiland aan de beslissing over te laten van de wijze mannen van Gotham, op de Parijzer konferentien. — Het bezit van dit eiland zou hetzelve de heerschappij geven over de Sulina monden der Donau.

4. Het dringt aan op de vereeniging der Vorstendommen, tegen den wensch der Porte en het blijkbare belang van den Sultan.

Opzigtens al deze punten wil Frankrijk, naar gemeld wordt, "eene *staatkunde van reserve*" volgen; zoodat, als Engeland zich tegen de Russische heerschappij verzet, zijne handeling, gevoegd bij zoo veel andere punten van verschil in zienswijze en gevoelen, de *entente cordiale* tusschen de bondgenooten weldra verbreken zoude.

Rigten wij onze blikken naar het Westen, dan vinden wij daar "*zwarigheden*", zoo als onze Fransch Atlantische broeders zich uitdrukken, welke zeer waarschijnlijk die troebelwaters zullen veroorzaken, in welke Rusland zulk een ervaren visscher is.

Wij hebben de *Nicaragua* zwarigheid, nog steeds onvereffend, niettegenstaande onze vernederende onderwerping aan de terugzending van onzen ambassadeur, en de overgang van onze regten op Honduras, zoo als de Amerikanen hebben voorspeld.

Wij hebben de *Napolitaansche* zwarigheid.

Wij hebben de *Spaansche* zwarigheid.

Wij hebben de *Kerkelijke staten-bezetting* zwarigheid.

Wij hebben de *Sardinisch - Oostenrijksche* zwarigheid.

Wij hebben de *Neufchatel* zwarigheid.

Wij hebben de *Grieksche* zwarigheid.

Wij hebben de *Montenegrijnsche* zwarigheid.

En eindelijk, als niet de minste, hebben wij nog de zwarigheid van de *Oostenrijksche bezetting* der Donau Vorstendommen.

Deze lijst welke wij overleggen — en die nog verder kan uitgebreid worden — toont een zeer fraaijen staat van verwarring aan, en wij gelooven dat het met Rusland zeer ongelukkig zal moeten loopen, indien het uit al deze verwikkelingen geen middel vindt, om eene beroering in Europa te doen ontstaan, die het Westen zooveel te doen zal geven, dat aan Rusland een ruim veld zal gelaten worden voor operatien in het Oosten. (Wanneer men hier nog bijvoegt, de *Perzische* swarigheid en de *financieele* zwarigheid op het Vasteland, vooral in Frankrijk, dan heeft men in een beknopt overzigt al de politieke vraagstukken van den dag, en voorzeker schijnt de zon der politieke wereld verre van helder, integendeel is de lucht zeer bewolkt.)

— Berigten uit Amerika bevestigen de tijding van een ernstig conflict tusschen Mexico en den Engelschen gezant aldaar. Laatstgenoemde heeft zijne paspoorten gevraagd, en men zeide dat een Engelsch eskader naar Vera-Cruz zoude stevenen om er de eischen van dien gezant te ondersteunen.

— De Parijzer correspondent van de *Times* deelt, dd. 16 October, de volgende depeche mede uit *La Patrie*:

Berigten uit *Ajaccio* van den 14n. melden dat de Admiraal Dundas over Frankrijk een ministerieel bevel ontvangen heeft, en met zijn eskader naar Napels gezeild is.

Volgens berigten uit Toulon zoude ook het Fransche eskader dadelijk onder zeil gaan.

— Berigten uit Konstantinopel, tot 9 Oct., melden dat Sefer Pacha in Circassie twee overwinningen op de Russen behaald heeft, bij welke gelegenheden van de Russen 800 man krijgsgevangen en 21 kanonnen buit gemaakt zijn.

— Berigten uit Buenos Ayres, loopende tot 3 September, melden dat de toestand des lands hagchelijk was. De autoriteiten schenen geneigd te zijn de buitenlandsche emigratie naar hun land te lokken, doch de groote moeijelijkheid bestond in gebrek aan fondsen, en men dacht dat het desbetreffende regeringsvoorstel veel oppositie zoude uitlokken.

— Men leest in een dagblad van New Orleans dat in Nieuw Mexico een nieuw Dorado ontdekt is. Blanken die eenige jaren achtereen gevangen bij de Indianen geweest en te Santa Fé aangekomen waren, melden dat op ongeveer 450 mijlen afstand van deze stad een overvloed van goud op de oppervlakte van den grond gevonden wordt. Men voegt er bij dat zich maatschappijen zouden vereenigen om dien bodem te gaan ontginnen.

Frankryk.

Te Parijs hebben weder arrestatien plaats gehad, welke door de dagbladen worden toegeschreven aan woelingen, veroorzaakt door de duurte der levensmiddelen. Het gerucht van een gedwongen koers der bankbilletten, vindt men mede herhaald met bijvoeging van nog andere maatregelen, als: eene vermeerdering van het kapitaal der bank, de verpligting daarentegen van den kant van deze om het disconto te verlagen; de creatie van bankbilletten van een minder bedrag dan thans in omloop zijn, eene onophoudelijke aanmunting van goudgeld, enz., en van een aantal andere.

Hierbij dient men echter in het oog te houden, dat eene finantieele crisis zich niet alleen te Parijs doet gevoelen, maar ook in de voornaamste steden van Europa. De tegenwoordige staat der commercieele en finantieele betrekkingen tusschen de hoofdsteden in Europa is van dien aard, dat er een soort van solidariteit tusschen haar bestaat, zoo dat men van den een of anderen maatregel te Parijs wel geen afdoend redmiddel kan verwachten, bijaldien de elementen tot het doen ophouden der crisis niet ook in de andere hoofdsteden van Europa aanwezig zijn.

Het berigt, dat Spanje een eskader naar de Middellandsche Zee zal zenden, ten einde de gebeurtenissen in Napels gade te slaan, bevestigt zich. Overigens weet men niet welk doel uitsluitend dit eskader voor oogen kan hebben.

— Er is reeds sprake geweest van eene wisseling van nota's tusschen de regeringen van Frankrijk en Oostenrijk over den langen duur van de bezetting der Vorstendommen door Oostenrijksche troepen, welken duur Frankrijk in strijd acht met het vredestractaat. De *Constitutionnel* bevat thans over dezelfde aangelegenheid een belangrijk artikel, waarin gezegd wordt dat deze verlengde bezetting eene schending is van het Parijsche tractaat. Het blad herinnert, dat de geallieerde mogendheden zich verbonden hebben, het door haar bezette Turksche grondgebied zoo spoedig mogelijk te ontruimen, waartegen graaf Buol op het congres verklaard heeft, dat de ontruiming der Donau Vorstendommen door de Oostenrijkers nog zoude plaats hebben, alvorens de troepen der geallieerden geheel en al het Ottomanische rijk zouden hebben verlaten. Dit laatste nu heeft reeds voorlang plaats gehad, terwijl de Oostenrijksche troepen nog aan geen ontruiming denken.

Door dit artikel van den *Constitutionnel* heeft men dus te meer grond om te denken, dat er inderdaad eene wisseling van nota's tusschen Frankrijk en Oostenrijk over deze aangelegenheid heeft plaats gehad of welligt nog plaats heeft. Dat Frankrijk hierover ontevreden is, daarover althans kan nu haast geen twijfel meer bestaan.

— Men heeft gezegd, dat de Fr. regering voornemens zou zijn, vooreerst geene bannelingen meer naar Cayenne te zenden, maar daarvoor Nieuw Caledonie te bezigen. Dit gerucht wordt thans genoegzaam wederlegd door de mededeeling van den *Moniteur de la Flotte*, dat de *Egéric* thans vertrokken is naar Cayenne, met 30 bannelingen aan boord.

— Volgens de *Czas* hebben de volksfeesten op 20 Sept. te Moskou gehouden, tot groote ongelukken aanleiding gegeven. Men weet dat toen tafels in de open lucht aangerigt waren overdekt met spijzen voor de armen, terwijl fonteinen gereed stonden om wijn en brandewijn kosteloos te schenken. Eene barriere sloot die tafels van het volk af en reeds van des morgens ten 6 ure werd die plaats in den letterlijken zin des woords belegerd. Ongelukkigerwijs kwam de chef van policie op het denkbeeld om de barierre even te laten openen ten einde te zien of alles bij de definitive opening wel goed zoude gaan; doch naauwelijks was de barrierre geopend, of het volk drong met geweld binnen en maakte zich van alles meester wat voorhanden was. Daarbij ontstond een zoo lanig gedrang, dat een aantal personen daardoor werden gestikt en vele anderen werden verbrijzeld door het instorten der buffetten en stellaadjen. Men had meer dan 10 karren noodig om de dooden en gewonden naar de hospitalen te vervoeren.

Belgie.

Brussel, 13 *October*.

In de jongst verloopen maand hadden hier twee internationale congressen plaats, die beiden hebben doen zien welke reuzenschreden op het gebied der beschaving en volksontwikkeling gedaan zijn. Strekte het eene tot opsporing van middelen tegen het pauperisme, het andere had de verbreiding van handelsvrijheid ten doel; wel overtuigd als men is, dat vrijheid de bronader is van voorspoed en volksgeluk. Ofschoon de dagbladen u reeds bijzonderheden omtrent deze congressen kunnen medegedeeld hebben, moet ik, vooral wat het laatst bedoelde congres aangaat, met een woord daarvan melding maken; niet om in een verslag te treden van het verhandelde, maar om in het oog te doen vallen de waardige houding, waarmede Nederland is vertegenwoordigd geworden. Naauwelijks was het congres tot verbreiding der handelsvrijheid geopend of men bragt hulde aan Nederland, wegens de vrijzinnigheid zijner tegen-

woordige handelswetgeving en den vasten tred, waarmede het voortging deze uitbreiding te geven, en met de erkende behoefte van den tijd in verband te brengen. Dit gaf aan een Antwerpsch koopman, zekeren heer Matthijssen, aanleiding om een geduchten aanval op Nederland te doen. Hij had, naar men vrij stellig verneemt, vroeger aanvraag gedaan om concessie voor een' spoorweg, die nu door den reeds daargesteld wordende Zeeuwsch-Limburgschen spoorweg is vervangen. De Nederlandsche regering zag teregt dat zij met die concessie te verleenen den doorvoerhandel prijs gaf, en weigerde. Nu schijnt de heer M. op de ongelukkige gedachte gekomen te zijn, om op dat congres wraak te nemen. Hij viel daartoe niet alleen het tegenwoordige Nederlandsche handelsstelsel aan, maar gispte ook hevig onze handels-instellingen, voornamelijk de Handelmaatschappij en de tot dusver in de Ned. kolonien gevolgde handelspolitiek. De heer Reepmaker, Secretaris van de kamer van koophandel enz. te Rotterdam, nam dadelijk het woord en verklaarde, dat de heer Elink Sperk, vóór hem, de lichtzijde van de Nederlandsche handelswetgeving had doen zien en het nu zeer gelukkig was, dat de heer Matthijssen de schaduwzijde had aangetoond, wijl de Nederlanders toch niet in Belgie gekomen waren om die op dit congres te verbergen, vermits zij zelven best overtuigd waren, wel van op den goeden weg te zijn; maar ook dat er nog veel te verbeteren viel. De heer M. had zijne cijfers van te voren gegroupeerd en de heer Reepmaker antwoordde (in eene hem ongewone taal) *a l'improviste*, doch met eene bedaarde vastheid die innerlijke kracht en vaste overtuiging verried, en die een indruk maakte welke later, trots alle hinderpalen, nog op andere wijze, aan de vergaderde groote mannen, tot eere van den Nederlandschen naam zou schitteren. Aan de handelingen van het congres, namen de Nederlanders een groot aandeel. Er werd besloten dat er eene vereeniging zal gevormd worden, wier strekking en doel uitsluitend is: de bevordering der tariefshervormingen en om daarin eenheid te bevorderen, zullen in alle landen committé's van die vereeniging bestaan. In deze hoofdstad zal een centraal bureau van die vereeniging gevormd worden en dat bureau zal jaarlijks verslag van de briefwisseling, door hetzelve met de verschillende committé's gevoerd, aan de leden toezenden. Gedurende de hoogstbelangrijke handelingen van het congres in de afdeelingen, moet de heer Matthijssen amende honorable gedaan hebben, of althans de scherpe hoeken van zijne wel ietwat partijdige *speech* hebben weggenomen, maar het scheen dat het meerendeel der Belgische congresleden daarmede geen genoegen namen. Op den 25sten September had in de groote Gothische zaal van het stadhuis alhier het groote gastmaal plaats, waarmede de congressen besloten werden. Het telde 240 couverts. De Nederlandsche driekleur was de eerste der in de rij aangebragte vlaggen. Na eenige toasten aan den Koning der Belgen, enz., enz., vatte een der secretarissen van het congres, de heer Aug. Couvreur, het woord, en zeide:

» Gij hebt zoo even op de gezondheid van al de aanwezige vreemdelingen gedronken. Ik zal eene enkele uitzondering voorstellen.

» Onder alle landen die aan onze oproeping hebben beantwoord, heeft Holland dit het eerst met den meesten ijver en het spoedigste gedaan (*Bravo's*).

« Holland had begrepen dat onze uitnoodiging, wat haar betrof, een bijzonder karakter had en meer beteekende dan het opheffen van douane-slagboomen; even als wij heeft Holland begrepen, dat tusschen ons beiden eene toenadering is tot stand gebragt, die gegrond is op wederkeerige achting en dat in aller geest sedert lang eene verzoening is bewerkt. Die gevoelens heeft Holland doen blijken in de feesten onlangs te Amsterdam gevierd. Ik acht mij gelukkig te kunnen zeggen dat het verzoeningsgevoel in aller Belgen boezem huist. De beide natien die vrij en onafhankelijk, die gelukkig zijn onder de instellingen, die zij zich hebben gegeven, weten thans dat zij de eene door de andere, in grootheid kunnen toenemen en bloeijen.

» Ik stel dus voor aan mijne landgenooten, aan u heeren afgevaardigden van Engeland, Frankrijk, Spanje, Italie, Duitschland, Denemarken en ook Rusland, op het welzijn te drinken van de afgevaardigden uit Holland, opdat juist heden, den verjaardag onzer oude veten, in de zaal, waar gisteren onze vreedzame debatten plaats hadden, en voor het vierde eener eeuw, kreten van krijg en haat weergalmden, *in tegenwoordigheid van u allen, afgevaardigden van Europa, het verbond eener plegtige verzoening bezegeld worde.*"

De redenaar die herhaaldelijk door luide en aanhoudende bravos en gejuich afgebroken was, werd door een daverend en schier eindeloos gejuich begroet.

Reeds vroeger was het *God save the Queen* gespeeld. Na dezen toast volgde eene fanfare en daar op volgde in Brussels raadhuiszaal, voor het eerst in vijfentwintig jaren het oude *Wilhelmus van Nassauwen*, dat later op den avond nog tweemalen herhaald werd.

De heer Reepmaker vroeg thans het woord, dat hem bij uitzondering vergund werd, daar om de orde al de toasten vooruit bepaald en aan bepaalde personen waren opgedragen.

De heer Reepmaker zeide nu: » dat hij weinige woorden te zeggen had. Hij was niet voorbereid en zou kort zijn. Hij moest beginnen met de verklaring dat de Hollandsche afgevaardigden zeer gevoelig waren voor den feestdronk zoowel als voor het hartelijke en gulle onthaal hun hier te beurt gevallen. Deze zijn ook voor onze reeders overwinningen. De schoone wetenschap der staathuishoudkunde die ons allen hier vereenigde, heeft ons dat geleerd. Voltaire had gezegd dat vaderlandsliefde bestond in onze naburen te haten. Onze wetenschap heeft dit wanbegrip onderdrukt. Belgie's grootheid is onze wensch, want wij beminnen het land dat ons het voorbeeld gaf van politieke vrijheid. Bovendien is uw belang het onze. Antwerpens bloei zal ook den voorspoed onzer reeders en commissionairs vergrooten. Verre van strijd bestaat er dus harmonie. De rijkdom onzer koopsteden en die van Belgie moet wederkeerig gelukkigen invloed hebben. Zoo er strijd mogt bestaan, dat het dan een wedstrijd zij op de baan van maatschappelijke en handelsvrijheid."

Treffend was de indruk door deze rede voortgebragt en lang hield, bij het spelen van het *Wilhelmus*, het bravo roepen aan.

De slottoast bij dit feest was aan prof. Ackersdijck opgedragen.

De hoogleeraar kweet zich op eene wijze, die eene onbeschrijfelijke geestdrift te weeg bragt, terwijl de toejuichingen geen einde scheenen te zullen nemen. Algemeen was het gevoelen dat de Hollanders in alles op het congres met eere zijn opgetreden en de algemeene hoogschatting hebben weggedragen.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 11n. dezer, de Nd. Am. Bark *Clara C. Bell*, kapt. J. Power, naar Gloucester, lading 167 vaten en 2 blomvaten Suiker 242,726 pond en 182 vaten Melassie 24,287 gallons.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Anna, kapt. B. Schil, adres bij M. D. Huidekoper.

Anna Maria Wilhelmina, kapt. J. Jansen, adres bij J. H. Zaal.

Javaan, kapt. Eijlers, adres bij F. P. Bouguenon.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Faverej.

Willem en Carel, kapt. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Christina Alida, kapt. Welger, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIEN.

De inteekening op de *Loterij* van den ondergeteekende voltallig zijnde, verzoekt hij Heeren deelhebbers het bedrag hunner loten te willen voldoen, ten einde de trekking spoedig plaats hebben kunne.

Paramaribo, den 8 *November* 1856.

(14554) F. T. BRUSCH.

PILLEN

uit het Plantenrijk

van

Dr. J. A. MULLER Jz.

Preservatief en Curatief.

Eene twintigjarige ondervinding, in de tropische gewesten, heeft Dr. **MULLER** tot de overtuiging gebragt, dat alle ziekten haar ontstaan te danken hebben aan dyscrasie van het bloed, ontsteltenis van de maag, ingewanden, en nieren; en onderdrukte huiduitwaseming. Het is hem gelukt, **Pillen** uit het plantenrijk te bereiden, die de voorbeschiktheid en oorzaken der ziekten wegnemen, de onderdrukking en stoornis der verschillende organen van het menschelijk ligchaam herstellen en in eene aangename harmonie terugbrengen, zoodat de patient, na het gebruik dezer **pillen**, spoedig hersteld zal zijn. Zij maken het hoofd helder, de borst ruim, de maag graag; zij zuiveren ingewanden en nieren, verbeteren het bloed en herstellen de huiduitwaseming.

Zij worden dus aangewezen in alle heerschende epidemiën, catarrhale en heete koortsen, moeras- en gele koorts; ook in Chronische ziekten; bij hæmorrhoïdale ongesteldheid en stoornissen der menses; geelzucht, waterzucht, enz.

Zwangere en zogende vrouwen kunnen ze gerust gebruiken, als werkende niet op de vrucht of zuigeling terug.

Hare werking is spoedig, zeker, zacht, zonder pijn of snijding.

Deze **Pillen** zijn alhier verkrijgbaar bij den Apotheker H. GOUDMAN, a **50** Cts., **75** Cts., *f* **1**, *f* **1,50**, enz. [14555]

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**